

તમેહીદ—આ રિસાલો અસલ ઉરડમાં હજરત મુવલાના મોલવી આશિક દલાવી સાહબ (મોલવી ફાજિલ) મીરકીએ બખ્ષાઓ માટે લખ્યા છે. તેનો આ ગુજરાતી તરજુમો છે. આજ કાલના કિતનાના ઝમાનામાં અને હવે પછી જે નાનુક ઝમાનો આવનો જાય છે. તેની બુરાઈઓથી પોતાના બખ્ષાઓની હિફાજતની ધરી જરૂર છે. અને આ રિસાલો અકાએદના બારામાં એક હાલ તરીકે સાબિત થશે, એવી અલલાહ પાકથી ઉમ્મદ છે. મવલાનાને અલલાહ તઆલા ખેતે જાહાનમાં જાઝબે મિર હે આમીન.

અકાએદે હરિલામ

ખિસમિલ્લા હિરુમા મિરકીમ,
નહમહદુ વ નુસહલી અલા રસુલિલિલ કરીમ.

અહલે સુન્નત વલ જમાઅત—જોશુબું, જેમએ કે તમામ દીનોમાં સિદ્દ દીન હરલામ ખુદાનો પસંદ કરેલો દીન છે, અને જેટલા પણ હરલામનું નામ લેનારાઓ છે તેઓમાં સિદ્દ અહલે સુન્નત વલ જમાઅતજ હરલામના સાચા મરિસ છે. અને એ સખખથી કે કોઈ નેક કામ અકીદાઓની દુરસ્તી વગર કાયદાકારક નથી, કેમકે અકીદા હજરત હોય તો થોડી નેકી પણ ધણી છે અને કોઈ ગુનોય થઈ જાય તો તેના માફ થવાની પણ ઉમીદ છે પણ અકીદા કીક ન હોય તો સારામાં સારા કામ પણ ખરબાદ અને બેકાર છે. બરકે નેકી ખરબાદ ગુનાહ લાજિમ થાય છે. એટલા માટે અહલે હરલામના જરૂરી અને અસલ અકીદા લખીએ છીએ. એ અકીદાઓને ધ્યાનથી વાંચો અને સમજો અને એ પરકાયમ રહો, કેમકે રસુલુલ્લાહ સલ્વલ્લાહો અ વ સલ્વમે પોતાના સહાબાઓએ એજ અકીદા શીખવ્યા હતા લોકોએ નવી નવી વાતો કહાને હરલામના તરફ લાગુ પા' અને તેઓના બોત્તર ફિરકાઓ થઈ ગયા, કેમકે નેચરી બન

ગુજરાત વિધાપાઠ ગ્રંથાલય અમદાવાદ ગુજરાતી ગ્રંથપીઠાઈ-સંગ્રહ

રાક્ષસી, કામ ખારણ અને કામ કરી. એ કિસ્કાઓની વાતોનો કંઈ એતેપાર નહિ રાખે કેમકે રસમુલ્લાહ સસ્ત્રસ્ત્રાણે અણયણે વસસ્ત્રમે સિદ્ધિ અણે સુન્નત વસ જમાઅતને જન્નની કરમાવ્યું છે, અને આકી બધા શીરકાઓને દોઝખી. તે ખરા અજાણ આ મુજબ છે:—

૧. અજ્ઞાણની જ્ઞાન અને તેની સિદ્ધિ—આખું જ્ઞાન પહેલાં પેલા થયું ન હતું, અને કંઈ પણ ન હતું. સકને એક પાક જાતે પેલા ક્રીષ્નાજીવનું નામ અસ્ત્રાહ છે. તે એક છે. નથી જાતમાં કાઠ તેના જેવો. નથી સિદ્ધિમાં. બદલી કરવાને લાયક સિદ્ધિ તેજ છે, અને તેના શિવાય કદાચની છાયાદન કરવી સિદ્ધિ કહેવાય છે જે કરી પણ માફ થશે નહીં.

૨. જ્ઞાન અને જિન્દગી તેની સિદ્ધિ—દરેક સ્ત્રી પર તેને કુદરત છે એટલે જે કંઈ પણ ચાહે તે કરી શકે છે. મરદો પણ તેની સિદ્ધિ છે. કામ નાતી આ જાણી. અને જાણુદ આ મઅદમ (જે નથી) એવી કાંઈ સ્ત્રી નથી જે તે જાણુને ન હોય. તે દરેક સ્ત્રીને જુએ છે અને દરેક અજાણને ગમે તેવી આલેસ્તા કેમ ન હોય તે સાંભળે છે. કલામની સિદ્ધિ તેને લાસિત્ત છે એટલે જેનાથી ચાહે છે તેનાથી વાત કરે છે અને જે ચાહે છે લુકમ દે છે આ મના કરમાવે છે. બધી ખુશીઓ તેને લાસિત્ત છે. દર એવળી પાક છે. ઈજ્જત અને જલાલ તેની શાન છે. પોતાના બંદાઓ પર શુદ્ધત અને મહેરબાની તેનું કામ છે. ગુનાહોને બંદે છે. અફતોથી બચાવે છે. જેને ચાહે છે પાકા રોઝી દે છે અને જેની ચાહે છે તેની રોઝીને તંગ કરે છે.

અને જિસ્સત દેવાયેલા તેજ છે. મન્સાફ અને તદમ્મુલવાસો પર તેજ લાકેમ છે. તેના પર કાંઈ લાકેમ નથી. દુઆઓ છે અને ગયાઓનું કામ બનાવે છે. તેનું કાંઈ કામ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૨૬૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ અડાચેદ દરિયામ

વિષય ૫૭

લિક્ષમનથી ખાતરી નથી. તેજેજ અધાને પેદા કીધા. તેનાજ હુકમથી અધાને મોત આવે છે, અને તેજ અધાને ક્રિયામતના દીવસે ફરી પેદા કરશે.

૩. તેની જાન અને સિક્કોને લમેશગી હાસિલ છે. તે હુસ્મ અને હુસ્માની સિક્કોથી પાક છે. એટલે મકાન અને વખત, અને જમાના, યા ખીમારી અને તંદુરસ્તી, રંગ અને ખુશી, જુવાની અને વડપણ, દુખપણ અને ગદાપણ, ગરજ કે જે વીજેન હુસમને લાગુ પડે છે તે અધાથી રહિત છે. કોઈ વીજથી તેને ઇત્તેસાલ (વલગણ) નથી. તે કોઈનામાં દાખલ થતો નથી, અને તેનામાં કોઈ વીજ દાખલ થતી નથી. તેને અવકાલ, અને ખીખી નથી. તે કોઈની ઓલાદ નથી અને એ હુરફેર અને હાજતપણાંની વાતો તેની જાતને લાયક નથી. કોઈ ખોજ તેના પર વાછળ યા જરૂરી નથી. જે ચાહે તે હુકમ દે, કોઈ તેને રોકવા રોકવાવાસો નથી. જેને ચાહે છે તેને ગુનાહ પર સજા દે છે, અને જેને ચાહે છે તેને માફ કરમાવી દે છે. દુન્યા જલ્દાનમાં જે કંઈ પણ થાય છે તેનાજ હુકમથી થાય છે એટલે તેના ઇરાદા વગર કોઈ પાંતર પણ હાવી શકતું નથી.

૪. તકદીર—દુનિયામાં ભતું ખુદ જે કંઈથી થાય છે અધાને અસ્લાહ તઆલા તેના થવા પહેલાં લમેશથી ગણે છે. અને પોતાના ગણણના મુજબ તેને પેદા કરે છે. તકદીર આતુંજ નામ છે. જેર અને નિરસક, પુરાઈ અને ભલાઈ, સકોનો ખાસેક તેજ છે. આપણા નેક અને ખદ અમસો સકે તેનાજ પેદા કરેલા છે. અલગત એ અમસોના કરનારા આપણે છીએ. તેજે અંદાઓને સપગ અને હરાદો દીધો છે જેનાથી તેઓ ગુનાહ અને સરામના કામે પોતાના અખત્યારથી કરે છે; પણ એ કામના પેદા કરવાની તકત અસ્લાહના સિવાય કોઈને નથી. આખા જલ્દાનનો કારોબાર તેનાજ ચલાવવાથી ચાલી રહેલો છે. જેની ગિસાલ એવી નથી જેમકે ઘડીઆગમાં ચાલી દળેને અલગ થઈ

ગયા કે હવે તેના કાંટા પોતાની મેળે ચાલતા રહેશે, અને ચાવી ઉતરી જવાની સાથેજ બધા સાંચો અટકી પડશે. બદકે એવી મિસાલ છે જેમકે કોઈ ઘડીઆળના કાંટાને પોતાના હાથે ચલાવ કે બધાં સુધી ચલાવવા ચાલશે, ચલાવશે, અને બ્યારે રોકવા ચાલશે, હાથ ઉઠાવી લેશે અને સાંચો બંધ પડી જશે. તેણે પોતાના બંદાઓને જુદા જુદા કામો પર મુકરૂં કર્યા છે. દાખલા તરીકે મત્રેકલ મોતને રૂલ કમ્પ્લ કરવા પર, અને નર્મીઓને લોકોની લિદાયત પર, પણ પોતાના ખુદાજી અખત્યારો કોઈને પણ દીધા નથી. તેથી અસ્લાહના દુકમ અને ધરાદા વગર કોઈ પણ કંઈ કરી શકતું નથી. જાન આપનારો, જીવતો રાખનારો, નોકા યા નુકસાન પહોંચાડનારો અને લિદાયત આપનારો તેજ એક છે.

૫. **તદખીર**—અસ્લાહે બંદાઓને એવા કામનો કદી દુકમ આપ્યો નથી જે તેઓથી થઈ શકે નહીં. અને તેઓ પોતાના કામોમાં એવા મજબુર નથી કે જેમ તેઓનું હાથ હલાવતું એવું હાથ કે જેમ ધુન્નરી અને કંપારી થાય છે કે જે એવું ચાહે કે ધુન્નરી ન થાયતો તે તેઓના અખત્યારથી બચાર છે. બદકે તેઓને અખત્યાર દેવામાં આપ્યો છે કે જે કામ ચાહે તે કરે અને જે ચાહે તે નહીં કરે. એજ અખત્યાર પર તેઓને નેક કામ કરવાના સખઅર્થી સવાબ મળે છે અને ગુનોહ કરવા પર સજા મળશે. પણ એ અખત્યાર એવો નથી જે અસ્લાહના ધરાદાના નામે રહેવાથી આજાદ કરી દે અને એજ માટે એમ કહે છે કે ઇન્સાનના અખત્યારની હકીકત પુરી રીતે સમજમાં આવતી શકતી નથી.

૬. **અસ્લાહના નામો**—અસ્લાહના જે નામો શરીર અને બતાવી દીધાં છે સિદ્દ તેજ નામોથી તેને પોકારવો જોઈએ. તેઓના સિવાય પોતાના યા કોઈ બીજાના ઘડેલા નામ (જેમકે નારાયણ યા

પરમેશ્વર યા બાપ યા ક્રિસ્તાદ વિગેરે) થી પુકારવો દુરસ્ત નથી. એજ મુજબ અસ્લાહના નામોનો કોઈ બીજી જ્ઞાનમાં એવો તરજુમો કરવો કે પુરી મતલબ અદા થઈ ન શકે અને એમનો રંગ પેદા થાય તે જાણ્યું નથી, જેમકે કદીમનો તરજુમો જુનો યા પુરાનો. અલબત્ત, અર્થ પુરો અદા થઈ જાય તો બીજી જ્ઞાનમાં તરજુમો પણ જાણ્યું છે જેમકે રબનો તરજુમો પરવરદેગાર, અને માલેકનો તરજુમો ખુદા અને ખુદાવદ.

૭. **પયગંબરો**—અસ્લાહના મોકલેલા ઘણા પયગંબરો બંદાઓને અસ્લાહનો પસંદ કરેલો રસ્તો બતાવવા અને તેની ખુશનુદી હાસિલ કરવાનો તરીકો બતાવવાને માટે દુન્યામાં આવ્યા. તેઓની ચોક્કસ રજા અસ્લાહનેજ માલુમ છે. એ પયગંબરોને બધા ગુનાહોથી પાક સમજવા જેટલું. એઓની સચ્ચાઈ બતાવવાને અસ્લાહે એઓના હાથે એવી મુશ્કેલ વાતો જાહેર કરાવી જે કોઈ બીજાથી થઈ ન શકે. જેમકે હજરત મુસાએ પથર પર લાડી મારી તો ઝરણુ વહેતા થઈ ગયા. એમના હાથની લાડી અઝદહા બનીને જાદુગરોના સાંપોને ગળી ગઈ. યા હજરત ઇસા (અ.) ના હાથ લગાડવાથી સાવ આંધળા આંખવાળા, અને કોઢની બીમારીવાલા બિલકુલ તંદરસ્ત, અને મરી ગયલા શખ્સ જીવતા થઈ ગયા. આવી વાતોને **મોઅજેઝા** કહે છે.

પયગંબરોમાં સડથી પહેલાં હજરત આદમ અલયહિસ્સલામ હતા, અને સડના બાદ હજરત મોહમ્મદ સલ્લલ્લાલ્લો અલયહે વ સલ્લમ. અને બાકી બધા દરમ્યાનમાં થયા, જેઓમાં કેટલાક ઘણા મશ્હુર છે. જેમકે હજરત નૂહ અલયહિસ્સલામ, હજરત હાશીમ અલયહિસ્સલામ, હજરત યઅકુબ અલયહિસ્સલામ, હજરત યુસુફ અલયહિસ્સલામ, હજરત દાઉદ અલયહિસ્સલામ, હજરત સુલેમાન અલયહિસ્સલામ, હજરત અધયુમ અલયહિસ્સલામ, હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામ, હજરત હારુન

અલયહિસ્સલામ, હઝરત ઝકરીયા અલયહિસ્સલામ, હઝરત યહયા અલયહિસ્સલામ, હઝરત હસા અલયહિસ્સલામ, હઝરત હસ્યાસ અલયહિસ્સલામ, હઝરત અલયસઅ અલયહિસ્સલામ, હઝરત યુનુસ અલયહિસ્સલામ, હઝરત લૂત અલયહિસ્સલામ, હઝરત ઇઢરીસ અલયહિસ્સલામ, હઝરત હુદક્રિફલ અલયહિસ્સલામ, હઝરત સાલેહ અલયહિસ્સલામ, હઝરત હુદ અલયહિસ્સલામ અને હઝરત શુઅબ અલયહિસ્સલામ.

૮. પયગંબરોમાં સઉથી મોટો મરતબો આપણા પયગંબર મોહમ્મદ સલ્વલ્લાહો અલયહે વ સલ્વમનો છે. આપની પછી કોઈ નવો પયગંબર આવી શકતો નથી. કિયામત સુધી જેટલા આદમી અને જીન થશે, આપ તેઓ બધાના પયગંબર છે.

૯. મેઅરાજ—મોહમ્મદ સલ્વલ્લાહો અલયહે વ સલ્વમને જાગતી લાલતમાં અને જરમની સાથે અલ્લાહ તઆલાએ મકકાથી બયનુલ મુકદ્દસ અને ત્યાંથી સાને આસમાનો પર અને ફરી જ્યાં સુધી પણ ચાલુ પહોંચાડ્યા અને પછી મકકામાં પહોંચાડી દીધા. આને મેઅરાજ કહે છે.

૧૦. ફરિસ્તા—અલ્લાહ તઆલાએ કેટલીક મખલૂક નૂરથી પેદા કરી છે, જે આપણને દેખાતી નથી. તેઓને ફરિસ્તા કહે છે. ઘણાં કામો તેઓના હવાલે છે જેઓને કાહેલી વગર તેઓ જાનવ છે અને કદી પણ અલ્લાહના હુકમના ખિલાફ કરતા નથી. તેઓમાં ચાર ફરિસ્તા બહુ મશહૂર છે. જઅરહલ અલયહિસ્સલામ, મીકાઇલ અલયહિસ્સલામ, ઇસિરાફીલ અલયહિસ્સલામ, અને હઝરાહલ અલયહિસ્સલામ.

જીન—એજ મુજબ અલ્લાહ તઆલાએ કેટલીક મખલૂક આગથી પેદા કરી છે, અને તે પણ આપણને નજરે પડતી નથી.

તેઓને છન કહે છે. તેઓમાં નેક અને બદ બધી તરેલના હોય છે, અને તેઓને આજ્ઞા પણ થાય છે. તેઓમાં વધારે મશહૂર ઇબ્નીસ એટલે શયતાન છે.

૧૧. વલી—મુસલમાન ખરા અકીદા રાખે છે, અને દિલથી અસ્લાહની ઇલાજ કરે છે અને ગુનાહોથી બચે છે અને હરેક વીઝથી વધારે અસ્લાહની મોહબ્બત રાખે. લાગે છે તો તે અસ્લાહનો દોસ્ત બની જાય છે. એને વલી કહે છે. એવા શખ્સથી કદી એવી વાત થવા લાગે છે જે બીજાઓથી થઈ શકતી નથી. એ વાતોને કરામત કહે છે. પણ વલી ગમે તેવા મોટા દરજ્જાનો થઈ જાય, પણ નખીના મરતબા પર પહોંચી શકતો નથી. અને જ્યાં સુધી હોશ હવાસ (શુદ્ધ બુદ્ધ) બાકી છે ત્યાં સુધી શરીઅતની પાબંદી તેના પર લાઝીમ રહે છે, કોઈ ઇલાજ તેને માફ થતી નથી અને કોઈ ગુનોડ તેને માટે જાએઝ બનતો નથી.

૧૨. જે શખ્સનો અકીદો વા અમલ શરીઅતના ખિલાફ હોય તે કદી વલી બની શકતો નથી. અગર તેનાથી કોઈ અચબાની વાત બહાર થાય તો તે કરામત નથી. બદકે જાદુ વા શોઅબેદા (નજરબંદી) અને શયતાની ધંધો છે. તેના પર હરગિઝ એતેકાદ રાખવો નહીં જોઈએ.

૧૩. બિદઅ્યન—દીનમાં કોઈ નવી વાત કલામી જે કુરઆન અને હદીસમાં નથી તે બિદઅ્યન કહેવાય છે અને બિદઅ્યન મોટો ગુનોડ છે.

૧૪. કિતાબો—અસ્લાહ તઆલાએ ઘણા ખરા પયગંબરો પર નાની મોટી કિતાબો હઝરત છબરહલિ અલયહિસ્સલામની મારફત આસમાનથી ઉતારી કે જેથી તેઓ પોતાની ઉમ્મતને દીનની વાતો બતાવે. એઓમાં ચાર કિતાબો વધારે મશહૂર છે. ૧. તવરત જે હઝરત મુસા અલયહિસ્સલામ પર ઉતરી, ૨. ઝમુર જે હઝરત દાઉદ અલયહિસ્સલામ પર નાઝિલ થઈ, ૩. ઇન્જિલ જે હઝરત ઇસા અલયહિસ્સલામને

મણી, અને ૪. આખરી કિતાબ કુરઆન મજીદ જે આપણા પયગંબર હઝરત મોહમ્મદ સલ્વલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ પર ઉતરયું. બીજી કિતાબોને ગુમરાહ કોટાએ બદલી નાખી, પણ કુરઆન મજીદની હિફઝતને અલ્લાહ તઆલાએ ઝિમ્મો લીધો છે, તેથી એને કોઈ બદલી શકતો નથી, અને એનો હુકમ ક્રિયામત સુધી જરૂરી રહેશે કેમકે બધા દીનો એની સામે મનમૂખ એટલે રદ થઈ ગયા.

૧૫. સહાબી—જે મુસલમાન મર્દ યા ઓરતે મોહમ્મદ સલ્વલ્લાહો અલયહે વસલ્લમને જોયા તે સહાબી કહેવાય છે. એઓનાં એટલો મોટો મરતબો છે કે મોટામાં મોટા વહી પણ એઓના અદના દરજ્જાને પહોંચી શકતા નથી. અગર એઓના આપસનો કોઈ લડાઈ ઝગડો સાંભળો તો બૂલ ચુક સમજે અને ગુરાઈની સાથે એઓની વાત નહિ કરે. એઓ બધામાં વધારે ખુલ્લ મરતબાના ચાર સહાબીઓ છે. ૧. હઝરત અબુઅકર સિદ્દીક રદીઅલ્લાહો અન્હો જેવણુ આં હઝરતની પછી આપની જગ્યાએ બેઠા અને દીનને સંભાળ્યો. એમને પહેલા ખલીફા કહે છે, એવણુ તમામ ઉમ્મતમાં સહીધી બેહતર છે. ૨. એમની પછી હઝરત ઉમર ફારુક રદીઅલ્લાહો અન્હો જેવણુ બીજા ખલીફા છે. ૩. પછી હઝરત ઉસ્માન ગની રદીઅલ્લાહો અન્હો ત્રીજા ખલીફા છે. ૪. અને પછી હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હો ચોથા ખલીફા છે.

૧૬. અહુલેબેત—આં હઝરત સલ્વલ્લાહો અલયહે વસલ્લમની અવસાદ અને બીબીઓ બધાની તાઝીમ કરતી જરૂર છે. અવસાદમાં સહીધી મોટો મરતબો હઝરત ફતેમા રદીઅલ્લાહો અન્હોનો છે, અને બીબીઓમાં હઝરત ખદીજા અને હઝરત આયશા રદીઅલ્લાહો અન્હુમાનો. હઝરતના સહાબા બીજા નબીઓના સહાબાથી અફઝલ છે

૧૭. કુફર—અલ્લાહ અનં રસૂલની બધી વાતોને સાચી સમજવી અને માની લેવી જરૂરી છે. કોઈ એક વાતમાં પણ શક રાખ્યો,

યા તેને ઝુટી ઠેરવી, યા તેમાં એથ કહાડયો, યા તેનો મઝાક ઉડાવ્યો તો ઇમાન જતો રહેશે. એજ મુજબ ગુનાહને હલાલ સમજવો પણ કુફર છે, અને અસ્લાહથી નિડર થઈ જવું, યા નાઉમીદ થઈ જવું, યા કોઈને ગેયની વાત પૂછવી અને તેનો ચકીન કરી લેવો એ પણ કુફર છે કેમકે ગેયનો હાલ અસ્લાહના સિવાય કોઈ જાણતો નથી.

૧૮. કબરમાં સવાબ જવાબ—મરવા પછી ઇન્સાન કબરમાં યા જે હાલમાં બી હોય તેની પાસે ખુદાના એ ફરિશતા મુન્કર અને નકીર આવે છે અને તેને પૂછે છે કે તારો પરવરદેગાર કોણ છે. અને તારો દીન કયો છે, અને મોલ્દમદ સલ્લલ્લાહો અલ્લયહે વસલ્લમના વિશે પુછે છે કે એવળુ કોણ છે, ફરી જે મરનાર ઇમાનદાર હોય છે તો ફીક ફીક જવાબ દે છે, પછી તેને માટે જન્મતની બારી ખુલી જાય છે અને તેને બધી રીનનો ચેન અને આરામ હાસિલ થાય છે. અને જે મરનાર ઇમાનદાર નહોય તો તે બધી વાતોના જવાબમાં કહે છે કે મને ખબર નથી. પછી તેને માટે દોઝખનો દરવાજો ઉઘડી જાય છે. અને તરેહ તરેહની સપ્તી અને તકલીફ રહે છે. અને કેટલાકને અસ્લાહ તઆલા એ હમતેહાનથી માફ કરી દે છે. પણ આ બધી વાતો મરનારને માત્રુમ થાય છે, આપણને દેખાતી નથી, જેવી રીતે સુતેલો આદમી ખાખમાં સડે કંઈ જુએ છે અને પાસે એંડલા જાગના માણસને કંઈ પણ માત્રુમ થતું નથી.

૧૯. ઇસાલે સવાબ—મરનારને માટે દુઆ કરવાથી અને કંઈ ખેર ખેરાત દઈને યા કોઈ નેક કામ કરીને તેનો સવાબ બક્ષવાથી તેને સવાબ પહોંચે છે અને બહુ નફા થાય છે.

૨૦. કિયામત—એક દીવસ જરૂર એવો આવનાર છે કે ઇન્સાન, જીન, ફરિશતા, ઝમીન, આસમાન, અર્શ, કુરસી, ગરજકે આખું જહાન કિના થઈ જશે. સિદ્દ અસ્લાહ પાકની ઝાત જે કમાલની બધી સિદ્દતોથી

મોસક છે, બાકી રહેશે. એની પછી પાછા બધા જીવતા કરવામાં આવશે. જે કંઈ ખુફું બહું દુનિયામાં કીધું હતું તેનો હિસાબ કિતાબ થશે અને જાઝા અને સજા મળશે. એનું નામ કિયામત અને જાઝાનો દિવસ છે. આવાગમનનો અકીદો એટલે ૩૯ એક બદનથી નીકળીને બીજા બદનમાં જઈને ફરી દુન્યામાં આવે છે એ બિલ્કુલ ખાતેલ અને ગલત છે. હા, દુનિયાના ફના થઈ જવા પર બધાને બીજી દુનિયામાં જવું છે જેને આખરત કહે છે.

૨૧. કિયામતની નિશાનીઓ—કિયામતની તારીખ યા તેના આવવાનો વખત કોઈ પયગંબરે બતાવ્યો નથી. હા, તેની નિશાનીઓ આપણા પયગંબરે બતાવી છે જે પોતપોતાના વખતે જરૂર થનારી છે. મોટી નિશાનીઓ આ છે. ૧. હામામ મેલદી અલયહિરસલામ જાહેર થશે અને ખુબ ઈન્સાફથી આદશાહી કરશે. ૨. કાણો દબંગતલ નીકળશે અને દુનિયામાં ઘણો ફસાદ મચાવશે. ૩. તેને કતલ કરવાને હઝરત હસા અલયહિરસલામ આસમાનથી ઉતરશે અને તેને મારી નાખશે. ૪. યાગુજ માગુજ જેઓ ઘણા ઝખરફસ્ત લોકો છે તેઓ તમામ ઝમીન પર ફેલાઈ જશે અને ફિતનો ફસાદ મચાવશે. પછી તેઓ ખુદાના કલરથી લલાક થશે. ૫. દાખ્ખતુલ અદ એક અજીબ બનાવટનું જનવર છે તે મકકાના સફા પલાડથી નીકળશે અને લોકોની સાથે ઇન્સાની ઝખાનમાં વાતો કરશે. ૬. કુરઆન મજીદ ઉડી જશે અને ૭. થોડ દીવસમાં બધા મુસલમાનો મરી જશે. બધી દુનિયા કોફરોથી ભરાઈ જશે, પછી કિયામતનો સામાન શરૂ થશે. ૮. હઝરત ઇસરાઈલ અલયહિરસલામ સર ટુંકશે જે શીગડાના શિકલની એક બહુ મોટી ચીજ છે, તેનાથી ઝમીન અને આસમાન ફાટીને ટુકડે ટુકડા થઈ જશે. તમામ મખલુક મરી જશે અને જેઓ મરી ચુક્યા છે તેઓની રહો બેહોશ થઈ જશે. પણ અલલાહ તઆલાને જેઓનું બચાવવું મનજુર

છે તેઓ પોતાના હાલ પર રહેશે. એક મુદત એજ કેદિયતમાં ગુઝરી જશે. પછી હઝરત ઇસરાશીલ ખીજી ચાર સૂર ફૂંકશે તો આખું આલમ પેદા થઇ જશે અને સડ ક્રિયામતના મેદાનમાં એકાં અશે. ત્યાંની તકલીફથી ગભરાઇને સડ લોકો પયગંબરોની પાસે સિફારિશ કરાવવા માટે જશે અને આખરે આપણા પયગંબર સલ્લલ્લાહુ અલયહે વસલ્લમ બધાની સિફારિશ કરશે, અને હિસાબ કિતાબ શરૂ થઇ જશે.

૨૨. અમલોને તોલવાને માટે તરાઝુ રાખવામાં આવશે જેમાં નેકી બદીનું વજન થશે. જેઓની નેકીઓનો પડો ભારી થશે તેઓ જન્મતમાં જશે અને જેઓની બદીઓનો પડો ભારી થશે તેઓ દોઝખમાં જશે. કેટલાક બેહિસાબ પણ જન્મતમાં જશે. આખી ઉમર જેણે જે કંઈ કયું છે તેને ફિરામુન કાતેખીન ફરિશતાઓએ લખી લીધું છે તે આમાલનામાં બધાના મદદગાર છે. તે દીવસે નેક લોકોના આમાલનામા તેઓના જમણા હાથમાં અને ખુરા લોકોના આમાલનામા તેઓના ડાયા હાથમાં આપવામાં આવશે.

૨૩. આપણા પયગંબર સલ્લલ્લાહુ અલયહે વસલ્લમ પોતાની ઉમ્મતને હવઝે-કવસરનું પાણી પીવાડશે જે હૃદયથી વધારે સફેદ અને શહેદથી વધારે મીઠું હશે. દોઝખની ઉપર એક પુલ બનાવવામાં આવશે જેનું નામ પુલસિરાત છે અને સડને તેની ઉપર ચાલવું પડશે. જેઓ નેક છે તેઓ પાર થઇને બહિસ્તમાં પહોંચી જશે અને જેઓ બદ છે, તેઓ તેના પરથી દોઝખમાં પડી જશે.

૨૪. બહિસ્ત—પેદા થઇ ચુકી છે અને તેમાં ઘણા મોટા દરબજાના મકાનો, ઉમદા ઉમદા બાગો, દૂધ અને શહેદ, નશીસ અને પાકાંજા શરાબ અને લઝીઝ પાણીની નહેરો અને હરેક કિસમની નેઅમતો છે. જેઓ તેમાં દાખલ થશે તેઓને કોઇ પણ કિસમનો ડર અને ગમ રહેશે નહીં. અને તેઓ તેમાં હમેશા હમેશા રહેશે.

દોઝખ—એજ મુજબ દોઝખ પણ પેદા થઇ ચુકી છે. અને તેમાં સાપ, ગિરધ્રુ, આગ, ડંખવાલી માખ, અને તરેહ તરેહની તકલીફના સામાન છે. જેઓમાં જરા પણ ધ્મિાન છે તેઓ પોતાના અમલોની સગ્ન ભોગરીને યા પયગંબરો અને વલીયોની સિક્કારિશ પર દોઝખથી નીકળીને અલ્લિશતમાં ચાલ્યા જશે. અને જેઓ કાફિર અને મુશરિક છે તેઓ તેમાં હમેશા હમેશા રહેશે અને તેઓને મોત પણ નહીં આવશે. બહેસ્ત અને દોઝખની દરમ્યાન એક મુકામ છે જેનું નામ એઅરાફ છે. ત્યાંના લોકો જન્મીઓ અને દોઝખીઓ અને તેને જોશે અને તેઓની સાથે વાત ચીત કરશે.

૨૫. અલ્લિશ—અલ્લાહને અખત્યાર છે કે નાના ગુનાહો પર સગ્ન દઈ દે યા મોટા ગુનાહને માફ કરી દે અને બિલકુલ સગ્ન નહીં દે. પણ તે શિક્ક અને કુકરના ગુનાહ કદી પણ માફ કરશે નહીં, અને તેના સિવાય જે ગુનાહને ચાહશે તે પોતાની મહેરબાનીથી માફ કરમાવી દેશે.

૨૬. શક્રાઅત—આપણા પયગંબર મોહમ્મદ સલ્લલ્લાહો અલ્લયહે વસલ્લમ કિયામતના દીવસે બેશુમાર ગુનેગાહરોની સિક્કારિશ કરમાવશે, અને આનુ નામ શક્રાઅત છે. આપની શક્રાઅત ત્રણ કિસમની થશે. ૧. કેટલાકને દોઝખમાં જવાથી બચાવવા માટે, ૨. કેટલાકને દોઝખથી કહાડવા માટે, ૩. કેટલાકના મરતબા વધારવા માટે. ત્રણે કિસમની શક્રાઅત કબુલ કરવામાં આવશે. તે વખતે આપનો ખુલ્લું મરતબો અસ્મે આપનું અલ્લાહના મલખુમ હોવું બધા આગલા પાછલાઓ પર જાહેર થશે. પછી ખીજા અંખીઆ અલયહિસ્સલામ પણ શક્રાઅત કરશે અને આપની ઉમ્મતના ઉલમા, શોહદા અને અવલીયા પણ શક્રાઅત કરશે.

૨૭. અલ્લાહનો દીદાર—બહેસ્તમાં સઉથી મોટી નેઅમત અલ્લાહનો દીદાર છે, જે બહેસ્તીઓને નસીબ થશે, કે જેવી રીતે

દુનિયામાં આસમાન વાદળોથી સાફ હોય છે તે વખતે ચઉદમી રાતનો આંદ જોઈએ છીએ, એજ મુજબ તેઓ હક તઆલાને બેનિકાળ જોશે જેની લક્ષ્મતની કોઈ લક્ષ નથી. દુનિયામાં જગતાં આ આંખોથી અસ્લાહ તઆલાને કોઈએ જોયો નથી અને કોઈ જોઈ શકતો પણ નથી.

૨૮. ખાતેમા—આખી ઉમર કોઈ ગમે તેવો ખુરો ભસો હોય પણ જે હાલત પર તેનો ખાતેમા થાય અને જિન્દગીની આખરી સાંસ શુઝરે તેનોજ એતેઆર છે.

૨૯. તોખા—આદમી આખી ઉમરમાં જ્યારેથી તોખા ફરે યા ઇમાન લાવે તે અસ્લાહને ત્યાં મકયુલ છે. અલબત્તા મરતી વખતે જ્યારે દમ તૂટવા લાગે અને ફરિશ્તા દેખાય તો તે વખતે તોખા કમુલ થતી નથી તેમ ઇમાન પણ.

૩૦. જે લોકોનું નામ લખે તેઓનું બહેસ્તી હોવું અસ્લાહ અને રસુલે બનાવી દીધું છે તેઓના સિવાય બીજાઓનું બહેસ્તી હોવાનો ચકાવી હુકમ લગાડી શકતા નથી. અલબત્તા, સારી નિશાનીઓ જોઈને સારો ગુમાન રાખવા અને અજ્ઞાલથી રહમતની ઉમીદ રાખવી જરૂરી છે. એજ મુજબ જેનું નામ લખે અજ્ઞાહ અને રસુલે કોઈર કહ્યું નથી, યા લઅનત કાઢી નથી તેનું નામ લખે કોઈર કહેવું, યા લઅનત કરવી મોટો ગુનોહ છે. હા, એમ કહી શકાએ છીએ કે ઝાલિમે પર લઅનત, જુદાઓ પર લઅનત.

દુઆ—યા અસ્લાહ, અમારા અકાદા અને અમલો દુરસ્ત કરમાવ, અને ઇમાનની હક્કાવત આપ, અને દુનિયાથી ઇમાનની સાથે ઉડવું નસીબ કર. કબરની બેકસી અને તન્હાઈની વખતે મદદ કરજો અને કિયામતના દીવસે સુરખડ બનાવજો અને જિંદગત અને રસ્વાઈથી બચાવીને જન્નતમાં દાખલ કરમાવજો, કેમકે હર જગ્યા અને હર હાલ તારી મદદ અને તારા ફજલની જુરૂરત છે.

કેટલીક કુદર અને શિક્કની વાતો અને મોટા ગુનાહો.

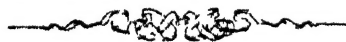
૧. કુદરને પસંદ કરવો. ૨. કુદરની વાતોને સારી સમજવી ૩. કોઈ ખીજથી કુદરની કોઈ વાત કરાવવી ૪. કોઈ સમયથી પોતાના ઈમાન પર પશોમાન થવું કે અગર મુસલમાન નહીં હોતે તો ફલાણી વાત હાસિલ થઈ જતે. ૫. અવલાદ વગેરેના ગરી જવા પર રંજમાં એવી વાત કહેવી કે ખુદને યસ એનેજ મારવું હતું, દુન્યામાં મારવાને માટે યસ એજ હતો, ખુદને એવું જોઈતું ન હતું, આવો જુલમ કોઈ કરતો મથી જેમ તેં કીધો, વગેરે. ૬. ખુદા અને રસુલના કોઈ લુકમને ખુશો સમજવો, ૭. તેમાં એય કહાડવી, ૮. નખી યા ફરિસ્તાની લિકારત કરવી, ૯. તેઓને એય લગાડવો, ૧૦. કોઈ ખુઝુર્ગ યા પીરની સાથે એ અકીદો રાખવો કે આપણી દરેક હાલતની તેઓને હર વખત જરૂર ખબર રહે છે. ૧૧. નુજુબી, પંડિત યા જેના પર છત ચઢ્યો હોય તેને જેમની ખબરો પુછવી યા ૧૨. ફાલ ખુલાવવી, પછી તેને સાચી સમજવી. ૧૩. કોઈ ખુઝુર્ગના કલામથી ફાલ જોઈને તેને ચકીની સમજવી. ૧૪. કોઈને ફરથી પોકારવો અને એ સમજવું કે એને ખબર થઈ ગઈ, ૧૫. કોઈને નફા નુકસાનનો સુખનાર સમજવો. ૧૬. કોઈથી મુરાહો, રોકી અને અવલાદ માગવી ૧૭. કોઈના નામનો રોઝો રાખવો. ૧૮. કોઈને સિજદો કરવો ૧૯. કોઈના નામનું જનવર છોડવું યા ચઢાવો ચઢાવવો. ૨૦. કોઈના નામની મન્નત માનવી. ૨૧. કોઈની કબર યા મકાનનો તવાફ કરવો. ૨૨. ખુદાના લુકમના સુકાયલામાં કોઈ રસમને મુકદ્દમ રાખવી. ૨૩. કોઈની સામે જુકવું યા તસ્વીરની પેંડે ખડા રહેવું. ૨૪. કોઈના નામ પર જનવર અબ્દ કરવા. ૨૫. છત, ભૂત, પ્રેત વગેરેના છોડી દેવા માટે તેઓની ભેટ આપવી યા બકરો વગેરે અબ્દ કરવો. ૨૬. કોઈની દુહાઈ દેવી. ૨૭. કોઈ જગ્યાની કબ્રખાની બરોબર અદખ અને તાઝીન કરવી. ૨૮. કોઈના નામ પર અચ્ચાના કાન નાક વીંધવા

યા આત્રી ખુલાક પહેરાવવાં. ૨૯. કોઇના નામનો આજુ પર પૈસો આંધવો
 યા ગણામાં નાકું નાખવું, સેદરો આંધવો, બહી પહેરાવવી, ફકીર
 બનાવવો. ૩૦ અક્ષી બક્ષ, હુસેન બક્ષ, અબ્દુન્નખી વગેરે નામ રાખવા.
 ૩૧. કોઇ જનવર પર કોઇ ખુઝુર્ગનું નામ લગાડીને તેનો અદબ
 કરવો. ૩૨. દુનિયાના કારોબારને તારાઓની તાસીર સમજવી.
 ૩૩. અચ્છી ખુરી તારીખ અને દિવસનું પુછવું. ૩૪. સુગુન
 લેવો, ૩૫. કોઇ મદીના યા તારીખને મન્દસ સમજવા, ૩૬. કોઇ
 ખુઝુર્ગનું નામ વઝીફાના તોર પર જપવું, ૩૭. ખુદાની સાચે રસ્તેને
 મેળવીને એમ કહેવું કે ખુદા અને રસુલ આલસેતો ફૂલાનું કામ થઇ
 જશે. ૩૮. કોઇના નામ યા સરની કસમ ખાવી. ૩૯. તસ્વીર રાખવી,
 ખુસુસન કોઇ ખુઝુર્ગની તસ્વીર અરકતને વારતે રાખવી, અને તેની
 તઅઝીમ કરવી. ૪૦. જનોઇ આંધવી યા માથા પર ચાટી રાખવી,
 એ સક શિકેની વાતો છે, એ વાતોથી બહુ બચવું જોઇએ.

કબીરા ગુનાહો

૧. નાલક ખૂન કરવું યા દાખલા તરીકે પોતાના બચ્ચાના
 જીવવા માટે ટોટકો કરવો જેથી ખીજનું બચ્ચું મરી જાય.
 ૨. મા આપને સતાવવા, ૩. યતીમેનો યા કોઇનો નાલક માલ ખાવો
 ૪. છોકરીઓને વારસો નહીં આપવો ૫. કોઈ ઓરતને જરા શક પર
 જિતાની તોલમત લગાડવી. ૬. કોઈ પર જુલમ કરવો. ૭. કોઇને
 તેની પાછળ ખુરાઈથી યાદ કરવો, એનું નામ ગીયત છે. ૮. વાયદો
 કરીને ખુરો નહીં કરવો, ૯. અમાનતમાં ખ્યાનત કરવી. ૧૦. ખુદાનો
 કોઇ ફર્જ જેમકે નમાઝ યા રોઝા યા હજ અને ઝકાતને છોડવી. ૧૧.
 કુરઆન શરીફ પઢીને બૂલવી દેવું. ૧૨. જુહું બોલવું ખાસ કરીને
 જુહી કસમ ખાવી. ૧૩. ખુદાના સિવાય ખીજ કોઇની કસમ ખાવી

ચા એ રીતે કસમ આપી કે મરતી વખતે હાથે નસીય ન થાય,
 છોમાન પર ખાનેમા (ખેત) ન થાય. ૧૪. ખુદના સિવાય આર કોઈને
 સિવજો કરવો. ૧૫. કોઈ મુસલમાનને કહેર યા બેઠાના યા ખુદનો
 હુસ્મન કહેવો યા એ કે તારા પર ખુદની ક્રિયકાર થાય. ૧૬. ચોરી કરવી, ૧૭.
 બ્યાજ લેવું યા શરૂ જરૂરત વગર બ્યાજ હેતુ. ૧૮. અમાજની મોઢવારીયા
 ખુશ થવું ૧૯. કામત હેતુને જબરહસ્તી આપવું આપવું. ૨૦. તરખુન
 કાટલા યા માપવાનો ગજ એછો રાખીને તોલ અને માપમાં કમ હેતુ
 ૨૧. ગે મહરમતી પાસે તન્હામમાં બેસવું ૨૨. જિના યા બદેફી કરવી
 ૨૩. જુગાર રમવો યા સોગટા બાજી રમવી યા તાશ વગેરે રમવો ૨૪.
 કોફેરાની રસમો પસદ કરવી યા તેઓના મેલા હેલાઓમાં શરીક થવું
 ૨૫. ખાવાને ખુશ કહેવું ૨૬. નાથ જેવો યા રાગ વાગવું સાંભળવું. ૨૭.
 કુદરત હોવાં છતાં બીજાઓને ગુનાહથી નહીં ગેફવા અને મના નહીં કરવી
 ૨૮. કોઈની મઝાક મસખરી કરીને તેને બેહુરમત અને શરમિન્દા કર
 ૨૯. કોઈનો એવ શોધવો. એ સડ મોટા ગુનાહ છે. જેઓને કમ
 કહે છે. અને સડથી મોટો ગુનાહ એટલે અકબરકે કબાઅર
 અલ્લાહનો શરીક હેરવો છે.

ખોતાના ખેશ અકારિયના ફસાલે સવાખ માટે

મુહર્રમ	{ <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> ૭૫વી પ્રસિદ્ધ કરનાર હાજી ઈબ્રાહીમ હીનદાર, ખોલવાડ </div> }	પ્રત
૧૩૪૭ હિ.		૧૦

આ રિસાલો મુરત, ભાગાતાલાખ રોડ ઉપર આવેલા મુન્દિલમ-મુઠ.
 પ્રેસમાં અબ્દુલ્લાહ ફખરુદ્દીન સૈયિદે છાપ્યો.

